

NMK I. 168

RMK. I.

168

SZEGEDH ANDRÁS
HISTORIA JOSEPHUSBOL
1580.

Historia.

452.

IOSEPHVSBOL

OESZVE SZEDEGETET,

SVMMA SERÉNT, AZ IERVSA

lem Várasanac védelméről, Titus Vespasiá-

nustól, az mint meg vétetett, az Sidóknac

nagy főrnű romlássockal. Mi oka

legyen az olyan nagy rólásnac,

megtalálod lép rendelez é-

nekben, Azért példa

legyen mindé Ke-

refttyének-

Plugen^{nec.} Andas' in

*Telegden
lakott.*

Nyomtatott Colosuárat

Ezer, ötfáz, nyoltzuan Eftendőnec binten az
végeben.

M egy szép Historiát mostan mondoc,
Kire kerlec iól reà halgassatoc,
Életekben légyen nektec példátoc,
Hogy tú magatokat meg iobbiczátoc.

Ó Törvényben nagy soc dolgoc vóltanac,
Kic tanuságinkra meg irattanac,
Prophetác által nekűnc adattanac,
Ó Törvényben kic bizonynyal vóltanac.

Sőt Wy Törvényben eset nagy czudákról,
Emlekezem Sidóc veszedelméről,
Jerusalemec főrnű romlafsáról,
Egész Sido országac vesésséről.

Ez nagy példa lehet soc Országoknac,
Mi oka legyen ő el romlafsánac,
Vakmerőség, vissza vonás oka annac,
Ha reà halgattoc, mayd meg hallyátoc.

Paranczolo feyedelem már vala,
Vespasiánus Romaságban vala,
Egy vitcz fia Titus Hertzeg vala,
Bölcs hadakozo mind az kettő vala.

Hatalma két feyedelemnec vala,
Egész Sido orságot biryác vala,
Kit Augustus Czaár meg haytot vala,
Hadakozasban io berenczéyec vala.

Immar két Esrendeye el múlt vala,
Vespasiánus hogy Wralkodic vala,

OSZK

Christus születése után ez vala,
Hatvan három Eftendőc multac vala.

Iol lehet még akkor Czásár nem vala,
De nagy méltosága Romában vala,
Ierusalembe őtt boczáttac vala,
Onnét Czásárságra meg hittac vala.

Vala őelőtte az Czásárságban,
Vitálius kilentzedic Romában,
Agrippát külte vala Királyságban,
Bírya Országát ő az Sidóságban.

De huszon egy Eftendőye múlt vala,
Iámborul à Sidókat bírya vala,
Törvényekben őket tartottac vala,
Isten tisztességét meg atta vala.

Az Agrippa, Czásárhoz hailot vala,
Vitálius hólta után ez vala,
Vespasianusnac ez hiue vala,
Iámbor hadakozó bölcz Király vala.

Ióllehet Agrippa nagy iámbor vala,
De Ierusalembe Tíbtarto vala,
Florus neuő igen kegyetlen vala,
Soc Sidókat ez már őlettet vala.

Czuda nagy hamarféggal izenénec,
Agrippához követekei küldénec,
Veszedelmet hogy Florustól süenednéenec,
Hiuatác Várasban, Kirákt be vinéc.

Ottan

Ottan siruán az Királynac Bolánac,
Soc testeket ot mind meg mutatánac,
Kic kegyetlenségétől az Florusnac,
Őlettenec volna az Tíbtartonac.

Gyorsan erről ők igyen gondolánac,
Agrippa Királynac imest mondánac,
Többé Románac ők nem Bolgálnánac,
Király Tíbtartoyánac buczut adánac.

Nagy szép befeddel Agrippa Ból vala,
Könyőreguén ő erre inti vala,
Romától ne hódolnánac Ból vala,
Mert fegyuerec mia mind el vesznénec.

Minden Romáiakat ot le vagánac,
Es kazdagfágokat fákmanyra hányác,
Czásár iövedelmét magoknac hagyác,
Diadalmát az Várasból ki hányác.

Ez lön deréc kezdeti romlásánac,
Ierusalemnec és Sido országac,
Ki miat örök rablágra iutánac,
Tartományoc mert mind el pusztulánac.

Ebben hire vala már az Czásárnac,
Hogy el hódolása lön à Sidóknac,
Ki verése löt az ő Tíbtartoyánac,
Czudálkozic dolgokon az Sidóknac.

Nem inditá Czásár ackoron hadát,
Mert másfelé boczáttac vala népét.

A 3

Es

Es azért dulara Sidóc Városát,
Mert bányá ő tolle el hódolását,
Taborai el hiuata el késíté,
Sido orságra hamar fel késíté,
Cesariában soc Sidót ölete,
Tizen három ezért ot bennec veszte.

Országokban Sidókat kergetteté,
Várakat, Városokat el örete,
Cestusnac paranczola el erebte,
Iudea orságra őt el erebte.

Feyedelem Cestus igen nagy vala,
Ierusalem ellen igyét vót vala,
De gonos berenczéye történt vala,
Mert Sidóktól igen verettót vala.

Nam egymás ellen igy hadakozánac,
Rómaiakban, Sidókban halánac,
Rómaiak soc Várost hódoltánac,
Két esteig mind hadakozánac.

Vala az Czaárnac ezen bánattya,
Bossuyát meg allya igen fogadgya,
Fiánac Titusnac ő paranczola,
Es nagy roppant hadát ő el indita.

Immár Titus megyen vala hadáual,
Nilus vizét által mente népéuel,
De Capulon, Heracleon ereyéuel,
Cesareig iuta nagy soc népéuel.

Iól értic vala az Sidóc haragyát,
Az Czaárnac ráyoc ióni nagy hadát,
Nem gondollyác vala Czaárnac hadát,
Vigan lakyc Ierusalem Városát.

Vala Ierusalemben nagy pártolás,
Feyedelemfégen nagy visba vonás,
Két felé lön köbtec nagy visba vonás,
Feyedelem ninczen, vagyon busulás.

Igen kéuánnyc sokan Királyágokat,
Kiért tébnecc ők soc öldökléseket,
Mert gondollyác ő nagy ellenfégeket,
Ráyoc iouendő soc veszedelmeket.

Rettenetesen egymást ölic vala,
Giro Simon, Giskalon Ianos vala,
Ketten egymásra hadakoznac vala,
Mert ketten ők az Várost biryc vala.

Ióllehet ot nagy sokan meg halánac,
Feyedelemfégen nem obozhatánac,
Városban ketten két Kastélt rakánac,
Kiből ők egymásra hadakozánac.

Czudállatos bölcsesége Titusnac,
Iól erti vala dolgokat Sidóknac,
Gyülekezie, nyugolmat ad népénec,
Hogy bátrab legyen Sidóc romlásánac.

Nám az idő mind ebben forog vala,
Titust váryác, Várnál táborban vala,

Az Sidóc kößt nagy vißba vonás vala,
Hufuét napyára immár iuttac vala.

Az Hufuét napyán mind fel mennec vala,
Sántalan ezerezen fel mennec vala,
Soc Tartományokból fel mennéc vala,
Istennec áldozatot téßnec vala.

Reménsege vala ebben Titusnac,
Igen örül vala az pártolásnac,
Kezében efelsét Sido orßágnac,
Okát velle az ő nagy romlásoknac.

Io módon Titus seregét rendele,
Feyedelmeket nép elöl ereßte,
Az vtán az Hufár népet ereßte,
Hadakozo berßámit viselteté.

Serege vala akkor ot Titusnac,
Velle Feyedelmec nagy sokan vannac,
Syriából velle nagy Wrac vannac,
Aegiptomból Euphratesig mind vannac.

Sőt az Várasnac állafsát gondola,
Innep napon, hogy mind ben boritanà,
Az Váras kőnyebben meg vitathatnà,
Cesariából hadat el indità.

Igen hamar elöl iárót boczátà,
Hétezer gyalogyát bépen boczata,
Az Várasig vellec mind el bagúlida,
Sidóknac ezekben hirc löt vala.

Mód

Mólgyc berént ők mind fel késülénec,
Titus népére rohannást tőuénec,
Meg futamánac sokat meg ölénec,
Titussal hamar Táborban érenec.

Innét Titus Tábor elöl indità,
Schopon neuő hegyre el fel iárratà,
Varas ellen ő nagy falt rackatatà,
Soc sántzokat Váras ellen hanyatà.

Hamarfággal à Sidóc est meg hallác,
Pártolóc Várasban az kic valánac,
Mind békefsegeßsé ottan léuénec,
Ellenfégre egyűt ki rohanánac.

Olly nagy viadalt ők hamar kezdénec,
Kastellyra, sántzra hamar ki vténec,
Sokat Romaiakban ot meg ölénec,
Sántzokból Romaiakat ki veréc.

Sietféggel Titus est hogy meg hallà,
Gyorsalkodicio louára fordula,
Az Táborból soc népet ki indità,
Sidóc ellen artzúl őket állatà.

Tornyokból Várasból néznec reyáyoc,
Az Sidóc ot hamar meg tolyyatánac,
Tőb népet Várasból ki boczatánac,
Ket fel közöt hartzon igen viuánac.

Olly igen Titus Czásár serénkődéc,
Népe elöt fegyuerrel vitezködéc,

B

Har

Hartzon tölle soc Sido ölettetéc,
Sidóc ezen hátat adánac nekic.

Rettenetesen őket vágyác vala,
Mind kapuig őket kergetic vala,
Két félben is hartzon soc veset vala,
Harom ezer, két száz el eset vala.

Illyen czuda Sidóc közükben vala,
Bizony vgyan Isten oltora vala,
Kiuel őket el vesté és el rontá,
Fegyuer alá őket mind hányattatá.

Olly nagy öldeklés ben az Várban vala,
Mikor külső felől hartzoc nem vala,
Demikorők hartzra ki mennec vala,
Egyeséők mingyaraft lépnec vala.

Gyakran hartzot hogy el végez nec vala,
Mihelt az Varbaők be iútnac vala,
Egymás ellen fegyuerrel álnac vala,
Az Feyedelemféért vinac vala.

Rettenetesen egymást vágyác vala,
Két Kastélyból egymást öldöklic vala,
S. György hauánac tizen négy napyán vala,
Az két Wrac egybe hartzolnac vala.

Az egyic Várásban Giro Simon vala,
Az másodic Giskalon Ianos vala,
Egy részt az egyic Wrbirya vala,
Az másikat az másic birya vala.

Polgá

Polgárookban sokat meg ölnec vala,
Ben Varasban magokat vestic vala,
Mert nem tudgyacők, mit miuelnec vala,
Mellyiket halgatnác ésők tisztelnéc.

Hadat Titus onnét előb inditá,
Váráshoz népét nem messze állatá,
De az kőfalhoz akkor nem iúthata,
Mert Hoffstátya kerte körül nagy vala.

Egyenőse mindenőket réteté,
Váras környül kerteket égetteté,
Maior házakat rontatá töreté,
Külső ártalmokat mind el vesteté.

De az Ierusalem ssep Váras vala,
Két hegy hátan vala az ő rackása,
Harom ssep kerítésel keritue vala,
Es az környül három árockal vala.

Ez Ierusalem felette ssep vala,
Dauid Királynac Vára benne vala,
Bölcseséggel vala ő czinalasa,
Az Tornyoknac faloknac állatása.

Belső kőfalnac Tornyai rakattac,
Hatuan egy singnirc aht csináltattac,
Tizen egy vala másic kőfalánac,
Nyóltz ssegre ezec ssepen rackattanac.

Hatuan egy singni kőfal magassága,
Hús ölni vala földtől fel rackása,

B a

Sép

Sép ki lőuő helye kecc czinalásza,
Vagyon faragot kőből álatásza.

Nám kilentzuen Tornya külső falánac,
Negyuen őlni magasságoc azoknac,
Es hűb őlni szélségeg azoknac,
Sép faragot kőből rackattattanac.

Ot belső kőfal kerítésén vala,
Harom Torony többinél ékesb vala,
Hatuan őlni magasságoc ot vala,
Arabia belöllec láttzic vala.

Io mélyen az ároc czinálua vala,
Negyuen lab nyomnira mélységoc vala,
Es ez kétfáz őtuen nyomnira vala,
Szélsége ároknac annyira vala.

Vala mind kőbiklából el ki vágua,
Ároknac apro Bástyác vannac rakua,
Lőuő helyec bölczen vannac ki rakua,
Czatà kapuc ároknac vannac czinálua.

De két hegy közöt nagy völgy fekszik vala,
Kőfalt ilyenesen állottac vala,
Teteig árockal fel vetue vala,
Mind árokya és Bástyáya foc vala.

Az Város kapui szépec valánac,
Kic mind ertzből czináltatván valánac,
Hűb emberek egy Kaput be zárhattac,
Hat emberek egy Lakatot bírhattac.

Igen

Igen szép wy Torony Városban vala,
Száz hűb őlni ő magassága vala,
Nagy aranyas gomb teteyében vala,
Ország határára meg láttzic vala.

Ot szép aranyas Palotác Városban,
Vannac folyásoc nagy foc alkotásban,
Forrásoc vagyon belől az Városban,
Bányác fordó helyec nagy foc vizákban.

Czudállatos drága Templom ben vala,
Világon nagyob és drágáb nem vala,
Salamon Király rakattatta vala,
Negyuen három esteig czináltac vala.

Ot egyéb márhác kőst drágáb nem vala,
Ezüstnel aláb valo ot nem vala,
Arannyal falait be vontac vala,
Aranyból aytoyát czináltac vala.

Mindenűt rakása fáz őlni vala,
Földtől fel rakása annyira vala,
Első aytayánac magassága vala,
Harmintz őlni, szélsége hűb vala.

Mind aranyból ezec be vonua valánac,
Aranyból veseőc Templomban vóltanac,
Szőlő feyec azon aranyból vóltanac,
Kinec magasságoc egy emberni vóltanac.

Im aranyból, ezüstből ki metzue vala,
Éghnec forgása ot ki metzue vala,

B 3

Czn

Czudállatos drága dolog ez vala,
Éghi czudákat rayta faragtac vala.
Sokkal több ékecségec Templomban valánac,
Kit emberi szemec másút nem lattac,
Országokban czac hirrel sem hallottac,
Emberi kezéhez hasonlót nem csinálhat.

Sőt kiűl heazattyát az Templomnac,
Arany beggel vertéc be az Templomnac,
Madar reá nem falhatt az Templomnac,
Sépségét nem rutithattyá heazattyánac.

Ot drága Pap öltözetec valánac,
Drága köueckel kic meg rackattanac,
Az Várasban egy Várat alkotánac,
Erős Várat hiyác Antonianac.

Czudálkozic Titus Váras szépségén,
Almekodic Tornyoknac ékecségén,
Czudálkozic ároknac nagy mélységén,
Feyét haytogattyá ő szépségén.

Valanac Titussal foc Feyedelmec,
Egy nap fokban vele lóra vlénec,
Várást meg szemleléc és meg kerüléc,
Honnat meg törhetnéc és meg vihatnác.

Minden felől erősségét iól lattác,
Magókbán itiléc és ioua hagyác,
Gustius kapuya felől vitatnác,
Mert áfelől erőtlennec álitác.

Rayta

Rayta nagy béles árkokat hányatá,
Kőfal mellé Titus bölcszen álsatá,
Fakásokat sokat ő fonatatá,
Fa Tornyokat Váras mellé állatá.

Ot őrállókat Tornyoc teteyéte,
Sokat állatá Sidóc veszedelmére,
Kic löyenec be az Váras népére,
Sokat Váras őrzőiben meg löueté.

Minden felől Várást környűl véteté,
Harom felől Titus Várást törteté,
Az benne valókat ő meg rettenté,
Mert hamar nagy törtést rayta törteté.

Az nagy Tornyoc felőtte tetznec vala,
Titus foc nyers fákat hordatot vala,
Nyálábokba ást mind köteti vala,
Várási árokyában hányattya vala.

Nagyon meg rémulénec az két Wrac,
Giro Simonnal vannac foc vitézec,
Tíz ezeren mind bolgai léuénec,
Őtuen négy Hadnagyot ők ot szerzénec.

Sőt az Ianosnac bolgai léuénec,
Nyolcz ezeren is vitézec valánac,
Huszon négy Hadnagyokat válastánac,
Kic mind engedénec ot az Ianosnac.

Sőt a földös néppel két Wrac birnac,
Két száz ezerenél mert többen valanac,

Váras

Várasnac tartására gondolánac,
Együtt vártakat hamar el oltánac.

Ezen bölcseséget nagyon Sidóknac,
Sokkal kapukat ám ők fel nyitánac,
Romaiac sánzokra rohanánac,
Sokat bennec Sidóc ot le vágánac.

Egyéb Várasbéli népec valánac,
Hűs baz ezernél mert többen valánac,
Kikről végre emlékezetet tébec,
Soc Tartományokból kic ot valánac.

Vala tellyes az árok vagot fackal,
Hordatánac soc sálmát gyalogockal,
Fal töre sármoc nagy gyorsasággal,
Fel gyutác árokban fat hamarasággal.

Ezen rettenetes vőltefec lövec,
Két fel az mezőre hamar érénec,
Holt testec az mezőn meg senuedénec,
Ot a Sidóc hamar meg tolyatánac.

Remülés mind az két fel közöt vala,
Egy nap estig mert ők mind vittac vala,
Nyóltz ezernél két félben töb holt vala,
Titus azért Váraszt töreti vala.

Sőt az Titus három Toronyot állatà,
Magasban az Várasnál aszt állatà,
Óuen ólnt vala az magassága,
Onnat soc Nyilakat ő be sőratà.

Igen

Igen erős Torony ez három vala,
Vassal gerendákkal foglalua vala,
Lővéssel neki nem ártatnac vala,
Pinkőst napyánac őted napyán vala.

Oly erős zugással egyyic le szakadà,
Föld töltéssel, kasokkal le sūdula,
Nagy erős remülést két félnek adà,
Mindenic fel czalárdlagnac álità.

Nagy gyorsan Titus Louára fordula,
Váras alá a sánzokhoz ságulda,
Mi oka zendülésnek ő meg tudà,
Népének hamar bátorságot adà.

Ezen zendülésben nagy bölcseséggel,
Titus forgódic fényes fegyuerében,
Ostromnac mēne soc ezer népével,
Első kerítést meg vőué őstrommal.

Valánac a Sidóc nagy félelemben,
Első kerítésen nagy vigyazásban,
Gyorsan be futánac más kerítésben,
Bástyákban, Tornokban és töb helyekben.

Rettenetesen mas kőfalt vitatà,
A Siriaiackal ostromlatà,
Hatod napig erősen ostromlatà,
Végre a Sidókat ő meg tolyatà,
Bátorsággal meg vártakra oltánac,
Sántalan lővéseket inditánac,

C

Soc

Soc Zablókat fokakról le hanyánac,
Erős viadalnac Sidóc állánac.

Igen bátorlággal à Sidóc lőnec,
Nagy erősen ők fel fegyuerkezénec,
Romaikra nagy rohanást tőuénec,
Mind az két kerítést hamar meg vőuéc.

Sőt erősen Romaikat vágyác,
Nyakra főre törésről atà hanyác,
Hamar ebben hirt adánac Titusnac,
Hogy Várasból hamar ki vágattanac.

Végezé Titus nem fokat késődéc,
Tölle soc nép ostromnac vitettetéc,
Harmadnapig az kerítést ostromlác,
Ostrommal negyedic napra meg vőuéc.

Lám holt tettel az ároc tellyes vala,
Rettenetes nagy kiáltás ot vala,
Titus Várást fokbor kereti vala,
De belől két Wrac végebtéc vala.

Törrel és fegyuerrel meg emébtetnéc.
Váras meg adasáról ki emlékeznéc.
Vagy kiczin vagy nagy mind meg emébtetnéc,
Ha czac bõ is töllec ki adattatnéc.

Immár Sidóc czac egy kőfallal birnac,
Két kerítés közü nagyoc valánac,
Éléc nincz, Sidóc fogyatkozanac,
Ehseg miat sokan bennec halánac.

M

Magasán Titus Tornyokat rackatà,
Harmadic fal ellen hamar állatà,
Az Vár felől soc sántzokat álsatà,
Ot két felé népét ők mind el oštà.

Az egyic részét Titus ők hadánac,
Külde, Antonia felől állánac,
Masic részét boczatà ők hadánac,
Ellene az Dáuid Király váránac.

Igen nagy sántzokat onnat álsánac,
Onnat is nagy Tornyokat czinalánac,
Nyoltz ezer legént arra valaštánac,
Az Vár allyát kikkel igen álsatà.

Ehseg Sidóc közöt immár nagy vala,
Egy Kenyérért tizen meg halnac vala,
Fegyuerrel egymástól meg véstic vala,
Minden élés közöttec foggyot vala.

Reménséget ők sohonnán nem várnac,
Kazdagoc közöttoc az kic valánac,
Toluayóktól hogy meg ne fosztatnánac,
Soc ezüstet aranyat el nyelénec.

Ottan Romaic hogy ást meg értéc,
Hogy Sidóc az aranyat el nyelnénec,
Soc ezernec ők béléket ki veréc,
Soc aranyat gyomrokból ki fedénec.

Sokat Titus bennec meg febtetéc,
Kapu előtt sokat meg őletetéc.

C 2

Sokak

Sokaknac kezeket el metélteté,
Esmet az Várasba őket erebte.

Ot Sidóc lám erre meg sem haylánac,
Iol lattyac magafságát az Tornyoknac,
Belől kőfal alatt árkot áfsánac,
Giskalon Ianos fogai valánac.

Lám egy árkot Torom alá áfsánac,
Stompollyokat aláya ök állatác,
Főnyű viaßal Kőnkőuel meg rakác,
Egy haynálba az Kőnkőuet meg gyurác.

Immár Tornyoc és sántzoc igen éghnec,
Sidóc az fűst alatt siualkodánac,
Sántzokban valókat ök mind le vágác,
Kic el álladánac Taborig vžec.

Mind sántzoc és mind az Tornyoc égénec,
Titussal bánkodnac az Feyedelmec,
Hogy egy oráig mind semmie lőnec,
Kiket egy hólnapig mind épiténec.

Olly gyorsan Titus hordatà soc fákat,
Fonata ő nagy hamar soc kasókat,
Állatà ő nagy hamar soc kasokat,
Ásatà Váras mellé töb sántzokat.

Reà Titus olly fogalmatos vala,
Harmad napig olly sántzot csináltatà,
Egész Várasf mind környűl fogta vala,
Elebbinél erősb és ékesb vala.

Vala

Vala az Várasban sirás ohaytás,
Iffiu és vénec közöt foházkodás,
Mind vřžánként vala immár soc sirás,
Testeket horgyac vala nagy sirással.

Már annyira belől meg hóltac vala,
Temetésnec helyet nem lelne vala,
Az Várasban nem temethetnec vala,
Kerítésen kiűl ki hányác vala.

Testec mezitelen vřžákon vannac,
Ruháyoc testektől le vonattanac,
Egy nap bennec kerítésen ki hánác,
Szaz tizenöt ezer testet hanyánac.

Nagy éhség miat mind meg epedénec,
Fárattac az Mummál soc asßonynépec,
Magokat sirássockal eméßtöttec,
Mert egész Váras tellyes vala véllec.

Terméßetec nekic változot vala,
Halotaknál seméllyec ruttab vala,
Ehség miat mind el ayúltac vala,
Ereyec töllec mind el távozot vala.

Olly kegyetlen Giro Simon ben vala,
Tárfa Giskalon Ianos neki vala,
Veszedelemmel nem gondolnac vala,
Sántalan ezért bennec meg őlténec vala.

Egy begény Matáriás Pap ben vala,
Máfic Ananiás nagy iámbor vala,

C₃

Harom

Harom fiával meg ölettéc vala,
Mert nekik ezeket be attác vala.

Töb fő népeket is ölettec vala,
Sidóc gyakran ki vtnec mennec vala,
Viadalra sokszor késülnece vala,
Ehség mia kénseritetnece vala.

Várasból sereggel ki mennec vala,
Czac kegyelmet feyeknece kernece vala,
Az Titus előtt térdre esnece vala,
Sokaknac kegyelem adattic vala.

Az Sidóc között is illy dolog vala,
Mert kapukon éyel ki mennec vala,
Éyel Parét, ganét be lopnac vala,
Azért is ők egymást meg ölic vala.

Sőt io atyafiú kösítece ez vala,
Ki valami részt másnac bakaft vala,
Titus az Váraszt kereteti vala,
De semmit ő velle nem használ vala.

Palotác felül még vala egy ódal,
Hól nem vala fel vetue az sántzockal,
Onnat ép vala Váras kőfalockal,
Erőlség Bastyáckal és az Tornyockal.

Az ároc allyát Titus mind el álsatà,
Két Torony allyáig binten váyatà,
Fundamentom kőuekbe ki hordatà,
Fal törő berbámit ra igazgatà.

Sőt az Tornyoc czac hamar le esenece,
Soc ezere ostromnac ot menénece,
De Romaiac semmit nem nyerheténece,
Mert törésről Sidóktól vereténece.

Igen nagy ostrom az Vár felől vala,
Giskalon Ianos ot forgódic vala,
Romaiac immár be hágtac vala,
De Sidóktól meg ki vágattac vala.

Az ostrom között illy dolog is eséc,
Romaiakban ám egy be bőkelléc,
Vártan valóc közzé el elegyedéc,
Iulianus neue igen vitezködéc.

Nagy viadalt ben az Várasban kezdé,
Nyóltz Sidókat czac hamar ot meg ölé,
Ertz paísal vala vitez be fedue,
Nagy ertz Sifac vala az ő feyébe.

Ott az Váras piatzára boritác,
Ot el eséc, mert ötöt meg hagyitác,
Czac hamar ot Iulianust le vágác,
Soc vitezec Iulianust ohaytác.

Itt nagy kegyetlenség Sidókon vala,
Bennec két ezert hasogattac vala,
Gyomrokból aranyat ki bettece vala,
Titusnac hamar hir ebben lőt vala.

Nám mindennec erősen paranczola,
Sidókat hogy senki ne hasogassa,

De rablágra kel őket tartania.

Kiebt nem miuene mindle vágatná.

Paranczola Titus minden népének,
Hogy mindenec ostromhoz készülnének,
Nagy erősen az törésnek menének,
Az törésre nem fokban őket érének.

Rettenetesen őket egymást vágyác,
Zászlókat fokokon őket lobogtattyác,
Holt testec a lántzokban ott valának,
Két félben ott nagy fokban meg halának.

Az Sidóc erre igen vigyazának,
Kopyackal lántzockal őket hartzolának,
Tűzes berámokat őket ki hányának,
Illy álnokságot Sidóc gondolának.

Nagy ostromkor a Sidóc aht meg berzéc,
Házakat ahtu fackal meg töltének,
Kénkővet viahtal belé töltének,
De töréstől Sidóc hátra térének.

Töréstől nem mehtte őket meg állának,
Romaiaikat törésen be boczátác,
Romaiaikat fokban be rohanának,
Hátul rakás fákat Sidóc meg gyutác.

Immár az gyutot fac igen lobognac,
Sidócelől igen meg sualkodának,
Romaiaikrá artzúl fordulának,
Es az tűzre hamar őket boritác.

Ben

Ben Romaiakban fokban vesének,
Mert tűzre őket vihta nem mehetének,
Tűz miat is fokban őket meg égének,
Ókutakban fokban be bókdehsének.

Vala köstóc immár olly nagy vér ontás,
Ahtonnépec közöt nagy sualkodás,
Két felt immár az vér be fogta vala.
Egymást az vértől nem ismeric vala.

Serénkednec két fél erősen vinac,
Giskalon lanos bolgai valának,
Romaiaikat töréstől ki vágatának,
Ostromon foc ezeren meg halának.

SECVNDA PARS.

Ez dolog köst mondoc rettenetes czudát,
Kinec soha nem hallottátoc mását,
Sem bölczeknec nem lattátoc irását,
Kiből hallottátoc volna illy czudát.

Gyámoltalan egy begény ahtony vala,
Eleazar leanya Maria vala,
Nagy kazdaglátol fostatot vala,
Az Várasban ő is be borúlt vala.

Remenlége sohonnat neki nem vala,
Ehség miat épedet alig vala,

D

Czac

Czac egy kicsindet fia neki vala,
Keferűseggel fiának mongya vala.

En édes fiam vallyon s' kinec tartlac,
Ha meg maratz rablágra téged tartlac,
Ha meg halb' éhséggel en is meg haloc,
Veled egyetemben halált én látoc,

Czac mongya vala keferű bešédde,
Tudod töllem ez Világra sülettel,
Ad meg nekem ašt mit töllem el vettél,
Ehféggel ne hagy meg halnom légy étkem.

Ott az Asszony Gyermekeit ketű vágá,
Eggyic részét az Asszony az Nyásra voná,
Más részét el tőűé másorra hagyá,
Az aytókat hamar asszony be zárta.

Immár Asszony fiát bennel sűti vala,
Ssaga az vtzákra ki hatot vala,
Toluáyoc az vtzákba iárnac vala,
Meg erzéc az házra rohántac vala.

Nagy hamarféggal az aytót be tőréc,
Az Affont erre igen kénberitéc,
Az mit sütné hogy nekic adattatnéc,
Ha nekic nem adná le vágattatnéc.

Lám az asßony hallà nękic ki viué,
Kęserűséggel nękic ęst felelé,
Imhol vagyón az mit ęntöllem kęrtęc,
Az ęn fiam vala ti meg hidgyétec.

Az en fiam vala kire most kertec,
Kertec kegyelmes bec ti ne legyetec,
En Annyal éuén lágyabbac ne legyetec,
En fiamban egyyút velem egyetec.
Testénec felet en immár meg öttem,
En fiamat kit ez Világra bűltem,
En gyomromban ismét be helylyheftettem,
Mert éhség miat kel vala el vesnem.

Igen rettenénec, el ámelkodánac,
Czac hamar az aytón ki fordulánac,
Egeß Várasban ebben hirt mondánac,
Hirre adac Várasban az két Wrnac.

Nemzetig mindenic bégyenlic vala,
Amelkoduán egymásra néznec vala,
Ki ki mind búuében iól erti vala,
Veszedelmét minden iól láttya vala.

Vgy annyira éhség közötted vala,
Sámberigh ideget meg ésnec vala,
Saru talpat, Balmát meg ésnec vala,
Moruát, Galamb ganét meg ésnec vala.

Meg jelentéc ezeket az Titusnac,
Hogy illy birtelen dolog történt raytoc,
Nagy fel bóual mongya Titus W raknac,
Hogy nem oka à Sidóc romlásánac.

Polgárookban már fokat le vágattac,
Ártatlan véreket ők ki ontattac,

Várasokat velem mind el rontatác,
Kinec oka nem vagyoc iól lattatoc.

En Istenem látod hamisságokat,
Roncz meg kerlec álnoc gondolattokat,
Vagy néped nec lágyicz meg ő búueket,
Ne veses el it soc nyomorúltakat.

Im nagy kegyelmessen reáyoc néznéc,
Ha hozzám hayolnánac meg tērnénec,
Titus ezeket monda Feyedelmeknec,
Paranczola Titus az vitezeknec.

Rettenetesen meg siualkodánac,
Laytoryákat kőfalhoz támasztánac,
Soc ezeren kőfalra fel állánac,
Sidókat helyekből hamar meg bontác.

Valánac à Sidóc nagy serénységben,
Doboc Trombitác vannac nagy zengésben,
Kőueckel kopyáckal ot ők helyekben,
Verneć alá fokát ellenfégekben.

Fáratfágoc nagy vala az két fél nec,
Ertz kapuit fel gyutác az Várasnac,
Az ostromtól két fél el tágulánac,
Mert az törésre nem indulhatánac,

Fohászkoduán vártan Sidóc valánac,
Olayt, vizet hamar ők forrallánac,
Kiket Romaiakra ki ontánac,
Sokan Romaiakban kopadánac.

Immár

Immár soc idő ebben forgot vala,
Kis asszony hónap nyoltzad napyán ez vala,
Titus az Váraszt meg óltattya vala,
Es népe ostromhoz késsen ál vala.

Nagy rettenetesen siualkodánac,
Ismet az ostromhoz ők rohanánac,
Az törésen hamar ők be hágánac,
Soc ezer Sidókat ot le vágánac.

Olly kegyetlennül à Sidókat vágyác,
Véneket iffiakat egy aránt vágyác,
Semmi rendbélieckel nem gondolnac,
Vér miat ortzáyoc be borultanac.

Meg gyutác belől az nagy Templomokat,
Vártákról le verénec soc Sidókat,
Titus akarà óltani Templomokat,
De nem ólhatà meg ot ő azokat.

Az deréc álo seregre érénec,
Két fél mint egy mezőn egybe menénec,
Dob Trombitác minden felől zengénec,
Zászlóckal futnac és ők igen menneć.

Kegyetlennül ők egymást vágyác vala,
Váras piatzán vér alá foly vala,
Az vitzákon hólt testet vísen vala,
Az vér olly igen sebesen foly vala.

Várasbeli Sidóc meg tollatánac,
Toronyokban Bástyákban sokan álladánac,

D 3

Felső

Felső Várban sokan be szálladának,
Két feyedelemmel sokan valának.

Immár az Város és Templom égh vala,
Sidókat minden felől ölic vala,
Az véres test bentől gyuladnac vala,
Nagy langal az testec ot éghnec vala.

Lám fő Papoc Templomban szálladának,
Sokan Templom teteyére érénec,
Nyilac gyanánt nyálsal hagyigalának,
Ellenséget táuostrani akarác.

Igen hamar vőstöt kapdofsának,
A solgák is alá hagyigalanac,
Tűz miat azért sokan meg halának,
A bent Papoc akkor le nem szállanac.

Imè minden felől Várost ostromlyác,
De Tornyokba soc Sidóc szálladának,
Két Feyedelmeckel ök be állanac,
Titus lép bebeddel bólla Sidóknac.

En még is kegyelmességemet adom,
Czac teryetec en magamat ayánlom,
Senki bennetec meg nem hal fogadom,
Engedelmességeket ha en látom.

Nagy bánalmat Titus reáya hallà,
Engedetlenségeket láttya vala,
Meg gyuyczác az Várost meg paranczolà,
Mindent meg ölnénec erősen hagyà.

Setét

Setét haynálkorban Várost meg gyutác,
Meg maradot testec ot mind el rontác,
Nyóltz ezeren, négy százan vágatának,
Segény kölségből ezec meg halának.

Az Városban soc kénzert hortác vala,
Ótalomért kiket be vittéc vala,
Kiben Sidóc mind fákmánt törtéc vala,
Meg is Várostól ki vittettéc vala.

Nagy éhség miat elépettec vala,
Ótód napon ketelen le törtéc vala,
Az Titustól kegyelmet kerettec vala,
De Papoc ot mind meg öllettec vala.

Meg sualkodának Várból ki rohanának,
Kettőt Romaiakban be ragadának,
Egyiket meg ölec, másikat meg tartác,
Hogy meg ölyen egy Sido kezébe adác.

Ime kezét hátra kötötte vala,
Semeit erősen be kötötte vala,
Az vártára ötet állatta vala,
Titus bosszúagára tébic vala.

Nagyon à Sido fegyuerét ki vonà,
Hogy láttásokra ot ötet le vágnà,
Fogollyal à Sido ot ám le állà,
Mind az kettő Tituselöt meg állà,

Titus vitézre igen meg haraguéc,
Magát meg nem öllete bosszonkodéc,

Ruha

Ruha vitézről mind le vonatátéc,
Ségyenféggel Seregből ki vzetéc.

Az Várat látà Titus nem rontatà,
Santzoc nélkül semmit nem használhatnà,
Nagy sántzokat Vár ellen ő áfsatà,
Arockal mind környül be foglaltatà.

Reà négy Legiót válastot vala,
Nagy sántzokat hamar csináltac vala,
Soc Tornyokat falokat raktac vala,
Kin belől à Sidóc rettentec vala.

Pártosoc az Várban az kic valánac,
Titkon követeke ki boczatánac,
Kegyelmét ő keric vala Titusnac,
Idumea Várasból ő valánac.

Reménsegec lön nekíec dolgokban,
Titus kegyelméhez nekíec az Várban,
De hirt mondanac Simonnac az Várban,
Hogy akarnánac lenni hóldolásban.

Ezeket ő hamar mind le vágatà,
Titus az Várat töreté rontatà,
Az két feyedelmet igen busítà,
Mert iob részét Várnac mind el rontatà.

Titustól az Vár igen ostromlatéc,
Ostrom alat soc Sidóc ki vtenec,
Negyuen ezernél többen ki ióuenec,
Titus kegyelmében mind veteienec.

Az vďő

Az vďőnec vala immár forgásza,
Szent Mihály hauánac hetedic napja,
Vala Sido oršagnac nagy romlásza,
És minden tartományinac pusztulásza.

Meg zendülenec mind az Romaiac,
Siualkodással menénec az Várnac,
Semmi ostromot Sidóc nem váránac,
Varban tetoua fútni indullánac.

Titus népét az ostromhoz boczatà,
Laytoryackal Várat ő meg hágatà,
Soc fő fő Sidókat ot le vágatà,
Santalán soc Papokat le vágatà.

Rettenénec Sidoc ot az Wrackal,
Menenec fel ő Várba az Wrackal,
Sidókat le vágánac hamarféggal,
Az Várat ő meg vőuéc nagy ostrommal.

Az Várban à Sidóc el reytezénec,
Palotác heyára fokban menénec,
Arnyékűekben, ő kútban ő főkdőssénec,
Többen fokban fegyuer mia vesénec.

Lám Zászlókat fokakra fel téuénec,
Nagy örömmel Istennec halát adanac,
Kialtásoc az Várasban valánac,
Ellenséget mert már nem találánac.

Serényféggel az Romaiac keresnec,
Kit hól lelne azontól ő meg őlnec,

E

Palo

stákból nyakra főre alá vetnee,
Soc az kerítésen ki tabitatnac.

Lám vitezec verontástól fárattac,
Paranczola Titus az Hadnagyoknac,
Czac a bolgálo néple vágatarnéc,
Az több kőtséget meg óalmaznánac.

Az véneket iffiakat vágyác vala,
Tizenket estendős felőt ki vala,
Mind fegyuerec mia meg halmac vala,
Az iffiakat rablágra tarttyác vala,

Titus méne seregével az Várban,
Soc ezer testeket látá vízákban,
Könyuez vala olly romlást őmagában,
Ártatlan népet bánnya ő búueben.

Vala az két feyedelem reytokban,
Giro Simon, és Iános félelemben,
Keresteté Titus reytéc helyekben,
Giskalon Iánost talalác egy helyben.

Meg sualkodánac fegyuerre kelénee,
Az Giskalon Iános ott meg fogatéc,
Őrök tömletzben Romában küldetéc,
Titus eleiben Simon Giro vitetéc.

Pirongatá bebedével rongála,
Kegyetlenféért őtet meg vitálá,
Ennyi ezer embert hogy nem bánat vala,
Azért Titus Simont ölette vala.

Ez

Ez meg léuén Titus meg paranczola,
Egész Várást hamar mind elrontatá,
Nagy mélyly árkát földel mind be hányatá,
Emlekezetért két Tornyt meg hagyá.

Rólla Historia mongya bizony vólt,
Husz száz ezer, hetuen ezer Sido vólt,
Tizen négy száz ezere ot veset vólt
Dög mia, és fegyuer mia ot hólt vólt.

Az kilentzuen hét ezer foglya eset vólt,
Nyoltz száz ezer, nyoltzuan három ezer vólt,
Ehség mia Várasban el eset vólt,
Ennyi ezer ember halált benuedet vólt.

Nám a bamlalás után ez löt vala,
Koporlókban Sidóc reytetec vala,
Az Koporlókat mind fel nyittác vala,
Két ezer Sidót ottan leltec vala.

De az Varas annyira meg döglöt vala,
Az Váras felé nem mehetnec vala,
Senyuet hólt testül az Váras dögös vala,
Halmot azért testekben hortac vala.

Rend berént Titus mind az vitezeket,
Diczire, és ayanlá nekit magát,
Kiket ő neueken ő meg bolitá,
Ot mindenec ayándekekát oštá.

Ez lön nagy vesedelmecc a Sidóknac,
Pusztulása romlása orfágoknac,

Ez

Nagy

Nagy példa lehet ez soc orfágoknac,
Mindennél fellyeb az Magyar orfagnac.

Ez nagy romlást soc ielec felől vettéc,
Istentől kic bizonyyal jelentettec,
Hogy Sidóc teryenec azért löttenecc,
De Istennec soha nem engedénecc.

Mennyi intésec lön it à Sidóknac,
Nyoltzad napon vala S³. György hauánac,
Óltár környűl illy czudákat látánac,
Kin nagy fokban Sidóc álmekodánac.

Czuda nagy fényeség Eghből le szállà,
Éyel az Templomot be fogta vala,
Mint egy fényes Nap mindenűt tetzic vala,
Őket az egy Istenhöz inti vala.

Hamarfággal ez is ismet löt vala,
Husuét inneppében ez dolog vala,
Illy czuda akkor is kőstőc löt vala,
Ki nekic io példayoc lehet vala.

Egy Ókrót áldozatra visnecc vala,
Az Ókör egy Baránt ot ellet vala,
Terméset ellen ot ez is löt vala,
De Istennec intő igéye vala.

Gyakran töb czudác kőstőc esnecc vala,
Az Eghben seregeket látnac vala,
Kic egymásra fel fegyuerkesnecc vala,
Rettenetesen Eghben vinac vala.

Ez.

Ez Ierusalemnecc felette vala,
Nagy soc vér az Eghből le hullot vala,
Az Váras piatzán meg láttzic vala,
Es harmadic czuda nekic löt vala.

Rettenetes negyedic czuda vala,
Egy férfiu Ierusalembe vala,
Ananias fia ő paraßt vala,
Husuét napyán illy dolgot kezdet vala.

Igen ohaytással ő kiált vala,
Az Ierusalemnecc est mongya vala,
Iay minden férfiaknac így ből vala,
Vég iay minden asszonyoknac ből vala.

Illyen czudát mikoron meg hallánac,
Fő fő népec az Várasban meg fogác,
Igen meg kinzác és meg ostorozác,
Hogy ne kialtanà meg paranczolác.

Fohaszkoduán ő meg nem búnic vala,
Hét estende ye hat hólnapya vala,
Ennyi ideig mind így kiáltot vala,
Maga sokszor meg veretetic vala.

Az Innep napon erőssen kiált vala,
Hét estendeig mind így iaygat vala,
Veréséget sokat benuedet vala,
De senkinecc gonost nem mondot vala.

Czudác közöt ez is nagy czuda vala,
Szaa ennyi ideig nem reket vala,

E 3

Es

Es femmiuel aláb nem hatta vala,
Mind balas akorig ez így lőt vala.

Tereyén kőfaloknac fen jár vala,
Iay minden segeletnec ő kiált vala,
Egy kő az Eghből meg vőtte vala,
Isten neki lelkét így vőtte vala.

Az meg léuén őt őd czuda lőt vala,
Eghben egy Tör Város felet ál vala,
Eftendeig őt mind meg tettzic vala,
Éyel nappal vérrel meg tetzic vala.

Ierusalem kapui nagyoc valának,
Kic mind ertzből csináltatván valának,
Nagy erős lakattal be zárlattanak,
Erős rudackal be csináltattanak.

Nám egy éyel olly czoda őt lőt vala,
Kéz nélkül ezec mind le hullattac vala,
Pusztasagot ezec iegyeczec vala,
Hatod czuda nekic ez lőt vala.

Historia nyiluan rólla aſt mongya,
Világ kezdetiben nem volt olly czuda,
Világ végezetig nem leſen aſt írja,
Ahoz haſonlo nem leſen aſt mongya.

Az Rabſagra kic hennec eſtec vala,
Romaiac velec oſtoſtoc vala,
Mennyiket Leanyokat adnac vala,
Harmintz Sidót egy pénzen adnac vala.

Nam

Nam ő velec őt mind meg oſtozának,
Ótuen ezert Tituſnac őt adának,
Városokat őt ők mind el rontának,
Tituſsal őt ők mind el indulának.

Győzedelme Tituſnac őt nagyob lön,
Mert egéſ Sido orſág kezében lön,
Herodiam, Mekerus kezében lön,
Az Maſſaea Taras kezében lön.

Az Romában mikor be indullának,
Sido raboc ként mert nagyot latának,
Tizenkét ezert Tömlörzben hányának,
Veſtedelmet őt ők nagyot vallának,

Rettenetes Vadnac ſokat hányának,
Elephanttól ſokat ſaggattának,
Sokan Oroſlán mia meg halának,
Egymáſſal közdeſſel ſokan halának.

Imé Sidókat két felé állattac vala,
Fegyuer kezekben adattatic vala,
Mint ha mind az két fél ellenſég volna,
Mezitelenec egymáſt vgy vágyac vala.

Czuſſot bennec ſokat csináltac vala,
És aſt orſágonkent el oſtyac vala,
Propheta mondáſſa őt be tőlt vala,
Isten haragya vgy rontotta vala.

Vagyon nekic moſtan is nagy rabſágoc,
Kerſtyén nép közöt vrtallatoſſoc,

Többé

Többé nem lében nekic nagy várasoc,
Iuletig lében nagy budofasoc.

Meg tettzie Istennec raytoc haragya,
Itiletig ő nagy bosszu állása,
Mindenkoron raytoc ő nagy haragya,
Kiuel őket öröc kinra boczatta.

Ierusalemec soc feyedelem birya,
Más helyen vagyon Várasnac rackása,
De mostan az pogán Töröc aßt birya,
Más módon vagyon minden állatásza.

De régen vala az Czaár Zelimus,
Kinec fia vala à Solimanus,
Ierusalemec birya az Soltanus,
Reà hadát inditá à Zelimus.

Imè Arexes viz mellé iutánac,
Sultannac soc segítségi valánac,
Vstoglus Királlyal sokan valánac,
Armeniából Hertzegec valánac.

Ut Perfiából is melly Király vala,
Sultan mellé Király sieter vala,
Töröckeckel Sulimán sokan vala,
Nagy erősen két fel meg vittac vala.

Mind az két Királyoc meg vereténec,
Vstoglus Sulimántól meg öletéc,
Soc feyedelmecc ot foglya esénec,
Töröc miat Kerefiyénec vesénec.

Az Tő

Az Töröknecc már birodalma vala,
Sultannac Ismaelnec vette vala,
Vstoglus orfágát foglalta vala,
Tartományát Töröc meg vötte vala.

Egeß három Arabiát el vöue,
Az két AEgyptomat velle el vöue,
Persianac nagyob réset el vöue,
Babiloniát, Ierusalemec el vöue.

Lám két Armenia mind el vétetéc,
Ierusalemec dolga így történéc,
Pogan kézbe esése így történéc,
Siriaual Töröc kézben így eséc.

Az Ierusalem migh pusztá löt vala,
Épireni Sidóc akaryác vala,
De Istentől nem engedtetec vala,
Adrianus ideyében ez vala.

Tartományokban már oßtottác vala,
Egyßer ök sokan így be gyúltec vala,
Nagy somma kinczet reà bettec vala,
Váraszt épiteni akaryác vala.

Im drága kinczet egybe bettec vala,
Soc fele berbamot berzettec vala,
Ezüstből azokat berzettéc vala,
Váras építésére tarttyác vala.

Nám föld indulástól bánatnac vala,
Sokan rudac mia meg hóltac vala,

F

Nap

Nappali építés éyel romol vala,
Az föld sokat bennec ot be nyelt vala.
Onnat országokra oßottac vala,
Iulianus eßt meg engette vala,
Isten ellen ok igyekeznec vala,
De Sidóc meg czalattatanac vala.

Támasztá Isten egy Keresztyén Királt,
Galileaban iámbor Gottfridus Királt,
Meg építé Ierusalem Várasát,
Velle egyetemben à szép Templomot.

Az Wt Isten aßt nekünk meg íratta,
Nem ok nélkül eßt nyiluan tudnunc adta,
Életünkbe nekünk példaul hatta,
Vakmerőségeket mert ő vtallya.

De minden országokat az Wt Isten,
Pártolásért el vesztet ő vgyekben,
Mint Sidókat el veszté ő vgyekben,
Adà két idegen Király kezében.

Valamely orßagnac soc Wra vagyon,
Annac birodalma romlásban vagyon,
Mint à Sidóknac dolgoc finte vgy lésen,
Feyedelmec mia romlásban vagyon.

Czac egy Feyedelmetec azért légyen,
Kihöz azért io engedelem légyen,
Feyedelmetekhez berelem légyen,
Orßagtokban nagy bekötségtec legyen.

Támaszt

Támaszt Isten közöttec vissza vonást,
Egymás ellen pártolást hadakozást,
Ha nem látand kößtetec io indullást,
Feyedelmetekhez nagy io folly amást.
Vgyan azért feyedelmec lafsátoc,
Mint à Sidóc vgyan ne vtallyátoc,
Igaz iámbor búuel tú bõlgallyátoc,
Szeretettel tú egymást halgalsátoc.

Mert az Feyedelmet az Isten hatta,
Kötség elõt oket példaul hatta,
Paranczolatnyát neki tenni hatta,
Ki nem halgattya Isten meg vtallya.

Az Wt Istent büntelen ti fellyetec,
Io intéstet semminec, ne vellyetec,
Mint à Sidóc vakmeróc ne legyetec,
Ő S. neuét büntelen ti bõllyetec.

Mert ha ti ackeppen nem czeleketec,
Mint à Sidóc feyenként mind el vesztetec,
Magzatokat mind rablágban eytitec,
Ti magatoc mind feyenként el vesztetec.

Soha Varastoc házatoc nem lésen,
Ortzátoknac mindenút bégyen lésen,
Mint most à Sidóknac lakástoc lésen,
Léstec mindeneknél vtállatosoc.

Tęryetec már az hatalmas Istenhöz,
Sidoc dolgát vegyetec elõtekben,

F 2

Adgyon

Adgyon ſerelmet Feyedelmetekhöz,
Bíryon igazgalson az egy Iſtenhöz.

Az ſoc pártoláſt tû is el hadgyátoc,
Mint à Sidóc Wrat gyakran ne válczátoc,
Mert ha ez léſen tû is ám így jártoc,
Mint à Sidóc vgyan ſemmieléſtec.

Eſt ki ſerzé gondolkodéc magában,
Bánkodic mert ninczen pénz tárfollyában,
Vagyon azért ő is nagy gondolatban,
Nem tud melly felé váltani vrtában.

Gyönyörűſéges napyát mert nem várya,
Wra tiſteliſégén magát mutatya,
De az vtán magában aſt forgattya,
Többé immár ő ez földet nem lakya.

Soha többé Telegden ő ſem lakic,
Kurta kapan halában ő ſem éſic,
Ha pénzel, ſóual, őtet nem erendic,
Mert erſénye naponként vrefſedic.

Ezer öt ſáz, és az ötuen haromban,
Sebes Kőreſnec el alá mentében,
Egy Wrfinac az ő nagy örömében,
Serelmes Tarſát már hon helyhitésben.

FINIS.

